

FODRÁSZ UJSÁG

FODRÁSZOK ÉS BORBÉLYOK SZAKKÖZLÖNYE.

A BUDAPESTI BORBÉLY-, FODRÁSZ ÉS PARÓKAKÉSZÍTŐ-IPARTESTÜLET TULAJDONA ÉS HIVATALOS LAPJA.
AZ ORSZÁGOS BORBÉLY- ÉS FODRÁSZ ÁRURAKTÁR TAKARÉK- ÉS HITELSZÖVETKEZET HIVATALOS KÖZLÖNYE.
Az ipartestület tagjai a lapot díjmentesen kapják.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 6 korona.
Fél évre 4 „
Negyedévre 2 „
Egyes szám ára 40 fill. Kapható a kiadó-
hivatalban.

Felelős szerkesztő:

PAULIK JÓZSEF

SZERKESZTŐSÉG: VII., Csengery-utca 15., a
hová a lap szellemi részére vonatkozó,
minden közlemény küldendő.

KIADÓHIVATAL: VII., Vörösmarty-utca 17.,
ahová minden pénzküldemény és a lapra
vonatkozó felszólamlások intézendők.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-en.

Az ipartestület telefonszáma 88—13.

Az ipari bíróságok.

Ismételten s köszönettel állapítottuk meg, hogy kormányzatunk az iparosságot érdeklő kérdések egész sorozatának törvényhozási uton való rendezését készíti elő, ismételten adtunk azonban kifejezést annak a kívánságunknak is, hogy e törvény-előkészítési munkálatok az iparosság kívánságainak figyelembevételével s lehetőleg abban a sorrendben történjenek, amint azt a közszükség kívánja.

Sajnos, konstatálnunk kell, hogy ez a kívánságunk illetékes helyen kellő figyelembevételre nem talál, mert míg az iparosságot égetően érdeklő kérdések rendezése — hogy csak a munkásbiztosítást említsük — minden sürgetés dacára késlekedik, addig meglepetésszerűen kapunk törvényjavaslatokat, melyekre aligha várt valaki, melyek épen nem a közóhaj talajából nőttek.

Itt fekszik előttünk a kereskedelemügyi miniszteriumnak az ipari bíróságokról készített törvényjavaslata, melynek hiánya miatt se munkaadó, se munkás nem panaszkodott, melylyel mint hivatlan vendéggel szemben, önkéntelenül is ajkunkra tolul a kérdés, hogy tulajdonképen miért is tetszett jönni?

A törvényjavaslat miniszteri indokolásával egyetértőleg leszögezhetjük a tényt, hogy az ipartestületek kebelében működő békéltető-bizottságok mind ezideig példásan teljesítették kötelességüket s ugy munkaadó, mint munkás részről a legteljesebb bizalomnak örvendtek.

Ami mindenféle bíróságok statisztikáját megszegyeníti, a békéltető-bizottságok határozatainak — kerek számban szólva — mindössze $\frac{1}{10}$ részével

szemben vették igénybe a felek a törvény rendes utját, a rendes polgári bíróságot.

Mutasson nekünk bárki egyetlen bíróságot széles ez országban, melynek csak minden tizedik határozatát apellálják meg a perlekedő felek s akkor visszavonjuk mindazt, a mit az ipartestületi békéltető-bizottságok mellett felhoztunk, míg azonban még egy ily példára hivatkozni senki nem tud, addig valóban nem vagyunk képesek megérteni, miért kell a szőnyegen lévő javaslatnak e békéltető-bizottságok kitünően bevált intézményét agyonütnie?

Mert — bár kifejezetten nem is — lényegében megsemmisíti ez életképes s legfeljebb továbbfejlesztést kívánó institúciót a tervezet ama rendelkezése, mely a 40 koronán aluli ügyeket — tehát az ügyek jelentékenyen nagyobb részét — a községi bíróság elé utalja, az ennél nagyobb értéket tárgyazó ügyeknél pedig szabad választást enged a feleknek a tekintetben, hogy a békéltető-bizottsághoz, vagy mindjárt a kontemplált ipari bírósághoz forduljanak-e.

Míg ugyanis ily módon az összes 40 koronán aluli ügyek a tervezet imperatív rendelkezésével feltétlenül elvonatnak a békéltető-bizottságok hatásköréből, addig ugyanez történik az ezen értékhatárt meghaladó processzusokkal is, ezekkel a tervezet ama fakultatív rendelkezése folytán, mely a békéltető-bizottság és bíróság közti választást a felek diszkrécionárius jogává teszi, elfeledve azt, hogy a békéltető-bizottság határozatával meg nem elégedő félnek ugyis joga lévén a bírósághoz fordulni s a maga igazát ott keresni, szabad választási jogával mindenki úgy fog élni, hogy mellőzve a közbenső

Figyelmeztetés. Az orsz. borbély- és fodrász áruraktár szövetkezet, igen szép és tartós kivitelben készít *fodrász-üzlet berendezéseket és felszerelményeket egyszerű és a legfinomabb kivitelben, készpénz és részletfizetésre is. A fehérenemű kölcsönző osztály* hosszú kabátokat is kölcsönöz, az ezekre való megrendelést a szövetkezet irodája veszi fel. Valódi *Pollárt* borotvák és fenőszijak, „*Rekordet*“ fejmosóvíz és a szabadalmazott *Frizura hajpomádé* és „*Dralle*“-féle összes készítmények szövetkezetünk áruraktáránál kapható.

fórumot, a békéltető-bizottságot, egyenesen a bíróságot fogja fölkeresni panaszával.

Már pedig a tervezett ipari bíróságok, melyek felállítása a járásbírók kebelében kontempláltatik, sem oly gyorsan, sem oly olcsón, de oly szakszerűen sem fognak itélni az elibük utalt kérdésekben, mint itéltek az ipartestületi békéltető-bizottságok, melyek átlagban pár hét alatt minden ügyet elintézték, díjtalanul dolgoztak s csupa szakemberből állottak, melyekkel szemben a bíróságok — itélve a járásbírók működési statisztikáiból — minimálisan számítva, hónapokig fognak egy-egy ügyet tárgyalni, napidíjazott ülnökökkel, tehát drágán fognak dolgozni s e mellett nem is eléggé szakszerűen, mert a tárgyalást domináló bíró igyekezni fog a maga theoretikus jogász szempontjainak tulsúlyt szerezni a vele működő szak-, vagy talán még jobban fejezzük ki magunkat így: szakmabeli ülnökök gyakorlatiasabb felfogásával szemben.

Szük a helyünk arra, hogy a részletekbe bocsátkozzunk s így e pontnál csak arra mutatunk még rá, hogy különösen szerencsétlen gondolat volt a munkaviszonyból folyó, sok szakértelmet igénylő ügyeknek bár csak egy részét is a községi bíróságok elé utalni, melyek köztudomás szerint soha nem bocsátkoznak az ügyek érdemi elbírálásába, de melyek kellő szakértelem híján, ezen a munkaviszonyon alapuló viták érdemi eldöntésére hivatottak nem is lennének.

A milyen hibás azonban a törvényjavaslatnak az eddigiekben érintett része, ép oly veszedelmes a munkaadók és munkások közt fölmerült kollektív természetű viták, nevezetesen a munkabeszüntetések és kizárások békés elintézését célzó ama rendelkezése, mely nemcsak hogy a legmesszebbmenő békéltető hatáskörrel ruházta fel az ipari bíróságokat, hanem a békéltetési tárgyalásokat vezető bírót arra is feljogosítja, hogy ha a munkaadók s munkások megegyezni nem tudnak, véleményt nyilvánítasson, sőt e véleményt plakátokon közhírré is tehesse.

Tudva azt, hogy egy ilyen, a munkások ellen szóló, kiplakatirozott vélemény a vasfegyelemben szervezett munkássággal szemben hatálytalan maradna, míg egy netán a munkaadók álláspontjára kedvezőtlen vélemény közhírré tétele a munkaadók álláspontjának azonnali bukását jelentené, a legélesebben kell tiltakoznunk a javaslat eme merész — mondhatnók — meggondolatlan intézkedése ellen és pedig annál is inkább, mert a legcsekélyebb institutív garanciánk sincs arra, hogy a véleménye kiplakatirozására jogosított bíró mindenkor kellő gyakorlati ismerettel felruházott, széles látókörű, mély belátású férfiú s nem hivatali szobák élettelen levegőjében felnőtt beamter lesz.

Reméljük, hogy a törvényjavaslat elleni kifogásokat munkaadó érdekeltségünk oly energiával s meggyőző módon fogja illetékes helyre juttatni, hogy az rövidesen ad acta kerül más életképtelen, halvaszületett társai közé.

Kritika jogáról.

Sokféleképen használhat az ember iparának, de különösen azzal, ha a küzdők és oktatók közé áll, a mi nálunk egyáltalában nem szokás. Ellenben szokás az, ahol tehetjük és ahányszor alkalom kínálkozik, mit tesz a magyar hajmunkás és hölgyfodrász, hogy mikor kezébe kerül egy hajmunka, a mely nem saját üzletében készült, azt rossznak kell minősíteni, azzal az erős hangsúlyozással, hogy az „tizedrangu munka”. Ha a vendég tiz fodrász közül háromhoz elmegy, egy se fogja elmulasztani, hogy a tizediknek a munkáját le ne szipolyozza. Így vagyunk a fésüléssel, hajfestéssel és mindennel, a mi nálunk, vagyis másnál készül és csak az a munka jó, ami az illetőnél, vagy külföldön készül.

Ha ebben az irányban akarjuk iparunkat fejleszteni, ez nagyon rossz rendszer, mert addig míg mi saját hazánkban saját magunkról oly bizonyítványt állítunk ki, hogy a magyar fodrász nem érti a maga mesterségét, hogyan fogja akkor egy idegen a vevőkörünkkel azt elhíttetni, hogy a magyar fodrász jó fodrász, ha mi magunk mindig csak lenézéssel beszélünk iparunkról. Addig ne várjuk, hogy vendégeink másképp gondolkozzanak felőlünk. Ugyis kevés terünk van a társadalomban, mert csak olyformán dicsérjük mindig egymást és egymásnak a munkáját, hogy a bőr se maradhatna arcunkon. A napokban beállit hozzám egy vendég és nem kevés iróniával azt a megjegyzést tette: „Na maga hiába dicsérte a fodrászversenyt, mert olvastam egy igazi kritikát a magyar fodrászokról a Pesti Naplóban”. Kiváncsi voltam és elolvastam. Megdöbbsentem azon, hogy egy magyar fodrász oly támadást intézzen saját ipara ellen a napi sajtóban. (Elnökünk kellő értékére szállította le ugyanabban a lapban. Szerk.)

Ez csak Magyarországon történhet. Ily támadásért máshol megköveznék. Minden kritika jogosult. Jó vagy rossz kritika, az mindig egyéni vélemény volt és marad. De hogy már ily kritikát kelljen gyakorolni iparunk felett a napi sajtóban, azt igazán nem értem. Az vagy bosszu, vagy rosszindulat lehet. Van két szaklapunk, miért nem írja a kritikát a fodrászok valamelyik szaklapjában? Miért kell éppen becsmérelni munkánkat és tudásunkat a nagyközönség előtt?

A tulajdonképeni kritika, arculsapása a magyar fodrászoknak. Arcul csapja a kritikájával a bécsi testületi elnököt, aki egész Bécs fodrászainak disze. A másik Epply, aki pedig egyik legjobb fodrásza Bécsnek. Épugy nem kimélte kritikájával a pesti fodrászokat, kik szintén a legnagyobb tiszteletet érdemlik, pártoskodással és esztétikai érzéktelenséggel vádolja őket. Én ezt tagadom, ugy a mostani, mint a két év előtti versenyen, a legnagyobb pártatlanság történt, hiszen visszaélés nem is történhetett a bírálatnál, midőn becsület-szavammal állítom, hogy egy esetben sem történt az, hogy a bírálok egymást kapacitáltak volna vagy egymásra reá oktruáltunk volna egyik vagy másik modellt, annyira pártatlanul ment a bírálat, hogy minden megjegyzés nélkül titkosan leadta pontozatait és alig volt különbözet a bírálat közt. Azt is tagadom, hogy haladás nem történt volna iparunknál két év óta, utolsó két évben végig néztem Münchenben, Bécsben és Budapesten két versenyt és büszkén vallom, hogy igenis nagy haladás történt iparunk fejlődésében. A felett lehetne vitatni, hogy miért nem vettek részt az elsőrangú fodrászok, én nem az üzlet és reklám után itélem az iparost, hanem munkája után, de ha valaki magát kikiálja első és legjobb

iparosnak, álljon ki a porondra és kiáltson, én vagyok az első, aki mer álljon mellém, mert legyőzöm és ha mégis vannak olyanok, kiket nem lehet legyőzni, azokkal nem versenyez senki.

Ha van mégis elsőrendű és legyőzhetetlen azok álljanak oda versenykor és fészüljenek és mutassák meg művészetüket versenyen kívül is, a versenyt pedig hagyjuk az ifjaknak és akik nem azt hirdetik, hogy én vagyok az első.

Legyünk büszkék arra, hogy annyian jelentkeztek a versenyre és mindegyik tökéletes munkát végzett. Ha iparunkat a nyilvánosság előtt igazságtalanul lebecsüljük, azzal csak hátráltatjuk iparunkat, nem pedig oly szép és tökéletes versenyvel, mint az idej volt.

Ramminger István.

Hölgyfodrászsegédek mulatsága.

(Riport.)

Husvét vasárnapján a hölgyfodrászsegédek köre egy szépen sikerült kabaréval egybekötött táncmulatságot rendezett, a pincérek körének dísztermében. A rendezőség Köves Ferenc elnökkel az élén, megtett mindent, hogy az est mentől jobban sikerüljön.

Az ujonan alakult kör, igazán kedves és családias estét teremtett, a hol a jelenlevők egy kellemes est emlékével lettek gazdagabbak.

A műsort ifj. Szabay Antal hölgyfodrász szellemes prologja nyitotta meg, melyet kár, hogy lapunk szűk kerete miatt nem közölhetünk. Azonban meg kell jegyeznünk, hogy ha az író oly ügyesen helyezi el a hullámokat, mint a szellemes jambusait, akkor ügyes hölgyfodrász. Kár, hogy félénk természeténél fogva nem ő adta elő s egy ügyetlenebb előadóra bízta, azonban a jó még sem lehetett rossz.

A konferens Bick M. volt, aki az ő szellemes közbemondásaival és előadásaival nagy hatást ért el. Felidézte a rég mult idők, régi jó vicceit, felöltöztetve a raffinált modern kor hasított szoknyájába s mi lelkesült tapsal s kipirult arcával tapsoltunk, nem vevén észre, hogy feledhetetlen kedves jó öreganyánkat látjuk viszont.

Utána szép dalokat adott elő Gulyás György, az ő behizelgő soprán hangján, mely méltán megérdemelte a zajos tapsot.

Mint élő reklám Thurzó Imre mutatkozott be, aki az „ösmeri a lysoformot-tól, a soroksári nagynénig“ mindent oly hűen és szépen imitált, hogy erre csak ily régi színházi fodrász képes, mint Thurzó, a kiváló disz ripacs. Tapsoltak és ittak is az egészségre.

Kedves volt Statter és Basch kisasszonyok (a legkisebb primadonnák) duettje. Oly kedvesek, oly érdekesek voltak, hogy tollam előtt lebeg most is herceg és graciozis alakjuk. A tenyerek kivörösödtek a tapstól. Ennek igazául szolgáljon, hogy a viharedzett Köves elnök is sápadt mosolylyal adta fel a gyönyörű szép csokrokot, nála szokatlan sikkal.

Boross Ferenc nagy sikerrel adott elő irodalmi verseket, a jelenvoltak kellő méltánylása mellett.

Következett az est szenzációja: Echten Mici kisasszony és Echten György hölgyfodrász tangó tánca. Aki szépet akart látni, nézte volna meg, aki nem látta nem érdemli meg, hogy azt a bájít és tudást közpredává adjam. (Nem is szólok róla. Hagy mérgeledjék az, aki nem volt jelen.)

Stoll Károly a „Népopera“ tagja, kiváló kupléival szerzett utána zajos derűtséget úgy, hogy Réthly urunk is belső zajos derűtséget nyilvánított, szakála mozgásával. Nagy barátunk szőke helyesléssel.

Schutz karmester ur oly kiválóan dirigált, hogy könnyű volt a közreműködőknek helyesen (sorsrifmessig) énekelni.

Rendezőség kiválóságáért dicséret illeti Thurzó Imre gazdát, aki a bajuszát levette is igyekezett az est érdekességét emelni és a kulisza látványosságát fokozni, annál könnyebben, mert Echten György táncrendező minden tekintetben rendelkezésére állott.

Az ő érdemük, hogy oly művészi mutatványt láttunk, mely mindenkit meglepett.

Ez volt a született kör keresztelője. Sikerült kezdet bizalmas reménye. Hisszük, hogy ily kezdetnek csak kiváló folytatása lehet.

A műsort tánc követte, mely tényleges kiváló ki-virradtig tartott, Oláh Miska kiváló zenekara mellett.

A jelen volt hölgyek közül a következőket sikerült feljegyezni: Müller Károlyné, Schultz Józsefné, Büchler Józsefné, Leéb Janka, Leéb Bözsike, Csermák Annuska, Csermák Etuska, Babicz Mihályné, Cseplák Ilonka, Babicz Ilonka, Bohm nővérek, Gáll Vilma, Tebcsik Ilonka, Tebcsik Ödönne, Jedlicska Józsefné, Pollák Frida, Somogyi Juliska, Krászni Erzsike, Gáll Sándorné, Kolozsi Józsefné, Kubik Józsefné, Császi Vikike, Kovács Esztike, Schwell Antalné, Echten Micike, Echten Ferencné, Fodor Imréné, Rodbach Etelka, Rodbach Margitka, Müller Bertuska, Takács Annuska, Szabó Mariska, Balog Sándorné, Prosenszky Józsefné, Egri Juliska, Szigler Annuska, Gluf Bözsike, Hufnágel Józsefné, Szigler Antalné, Dur Györgyné, Biró Bözsike, Nagy Margitka, Till Cecilia, Till Ferencné, stb. stb.

A felülfizetők névsorát lapunk jövő számában közöljük.

(Rendek.)

Miért a bizalmatlanság.

Nekem ugyan nem kenyerem a polemizálás, mert sem írói tehetségem nem képesít arra és igazamat sem tudom oly elegikus tonusban védeni, mint azt az Elnök ur szónoklataiban és cikkeiben cselekszi. Szaklapunk f. hó 15-én megjelent cikkében, a közgyűlésen történt felszólalásomat csekély személye iránti kis heccelődésnek minősíti — ez ellen tiltakozom, mert Müller ur, szavazatom hiányával ugyan, a tövises elnöki székben a Matuszalemi kort is elérheti — föltéve, hogy a testületi ház ezen terhet elbirja. Miután a testületi intézmény, mint ilyen szaktársaim körében annyira kedvelt és érdekeik előmozdítására és védelmezésére annyira megfelelőnek találják, hogy ha erre vonatkozólag egy közgyűlésen titkos szavazást proponálnának, épp arra a sorsra jutna, mint az Elnök urnak a hétfői zárásra vonatkozó genialis eszméje.

A közgyűlésen történt felszólalásomra vonatkozólag, iparunk tekintélyének megóvására, helyesebbnek találtam a vezetőség pénzügyi működését kritika tárgyává tennem, mint-hogy többen az Elnök ur privat ügyeit kívánták szellőztetni.

A közgyűlésen kifejtett kritikám helytelen vagy jogtalan voltáról az Elnök ur legutóbbi közleménye sem tudott meggyőzni, mert ott ugyan említi, hogy a házvételre 25.000 korona tulkiadás volt, de azt is írja, hogy erre 18.000 korona rendelkezésre állt. Kérdeztem előljárósági tagot, számvizsgálót, hogy kértek-e valaha felhatalmazást akár előljárósági, akár közgyűlésen a testületi háznak három izben 20.000 korona összegben való megterhelhetésre és mivel indokolták annak szükséges voltát. Ezen tudakozásaimra kielégítő választ nem kapva, bejelentettem a pénztárnok urnál, hogy alkalomadtán többed magammal a könyvek áttekintéséből fogunk magunknak meggyőződést szerezni.

A dolog lényegét illetve az Elnök ur gunyolólág írja, hogy rég mult idők képeit vetittem; hát igen, vagy hiba volt azon tény bizonyításom, hogy ipartestületünk, mely 1885-ben alakult, Mezey és Joszt urak elnöklésük alatt, 1908-ig deficit nélkül vezetett. Jött a házvétel, melyet sem pártoltam, sem elleneztem, a kész tény előtt meghajolva akkor, mint a

testület gazdája, a munkából hiven vehettem ki részemet. Dacára, hogy a ház átalakítására és hurcolkodási költségre 10.747 kor. 95 fillér lett kiadva, az 1908. évi hiány 3.303 kor. 98 fillér volt. Ez évben beiratási díjakból 5.670 kor. 26 fillér, tagdíjakból 12.560 kor. folyt be. A beiratási- és tagsági-díj hátralék pedig összesen 13.801 koronára rúgta. Az Elnök ur pedig utoljára 52.000 kor. hátralékok törlesztéséről ír, talán az elődjének a rovására? Felszólalásomban ugyan a jelenlegi vezetőség pénzügyi manipulálását 1909-től 1913-ig minden tételre bíraltam, de ezt jelen cikkemben ismételni hosszadalmas volna, csak a végeredményt kívánom közölni és pedig:

Az 1908. és 1911. évi deficittel összesen	7.519 kor. 04. fillér
1909-től 1913-ig a ház jövedelem és kiadási különbözet	3.708 kor. 82 fillér hiány
Összesen:	11.227 kor. 86 fillér
1909—10—11—12—13. évi többlet összesen	725 kor. 24 fillér

Fentiek szerint fedezendő veszteség 10.502 kor. 62 fillér tehát 9.500 korona még ismeretlen előttem.

Szoltam még arról is, hogy 1909-től 1913-ig a költségvetést 1800 koronával túllépték anélkül, hogy arról a közgyűlésnek utólagosan beszámolni érdemesnek találták volna, de bizva a többség értelmiségébe, azt teljesen mellőzendőnek találták. Müller ur cikkében azzal is vádol, hogy felszólalásomban azon tényre is kiterjeszkedtem, hogy a testület a házra való tartozása után 3.808 korona kamatot fizet, a mi 476 tagnak tagsági-díját felemésztí és azt elhallgattam, hogy ha a testület bérben lakna, többet kellene fizetnie, hát az nem egyre megy, hogy a testület bér vagy kamat címen fizet? Továbbá rám dupláztak, hogy az általam kifogásolt 100.000 koronára már 108.000 koronát ígértek a házra, azt elhiszem, de hogy az az elnökség érdeme volna, továbbá ki ezen összeget a házra ígért, az ipartestületet, valamint az általa protegált szövetkezetet (hja, tudja Pál mit kaszál) ugyanannyi bérért bent hagyná, abba már kételkedem, miután a legutóbbi kimutatás szerint a házbér jövedelem 5.274 korona, erre kiadás 2.191 korona, marad tisztán 3.173 korona, ezen összeg 108.000 koronának hány százaléka volna?

Végül úgy a Szerkesztő ur, mint az Elnök ur kifogásolták az ideai közgyűlésen részben visszamenőben gyakorolt számon kérés jogomat, lehet hogy helyes, miután a többség minden évben az abszolutoriumot megadta. De a koalíciós kormány nem szapulta-e a darabantokat és viszont a jelenlegi kormány az elődjeinek a gyöngéit piszkálta, miért legyenek tehát én pápább a pápánál.

Azonban, ha jobban tetszik, előre kijelentem, hogy a jövő közgyűlésen megint ott leszek, de addig semmiféle további polemikára nem reagálok.

Réthly.

V á l a s z.

Tanulmányozva az 1914. évi XIV. törvénycikket (a sajtóról), közbe olvastam — kötelességszerűleg — „Miért a bizalmatlanság” című fenti cikket is.

A törvény labirintusában kóvályogva, kilépek a harci tér szabad mezejére, lévén ez nékem kötelességem és kenyerem. Ismét sorakoztak a számok a testület ellen, melyek súlyos kalapácsütéseket akarnak mérni a főkönyvi adatok ellen. (Azonban a holt betűk keményen állják helyüket.)

Háboru van, bizalmatlanság van. Pénzügyi tekintetben pedig beállt az apály s a kis halacszkák kint fickándoznak a kiszűtő nap fényes sugaraiban. Viz nélkül a hal jobblétre szenderül. Lesz paprikás, vagy nyárson sült fogas! Óriási tragédia, kellő tussal és ellenszenves tudással!

Szóval harc, a melynek hadi titka: a bizalmatlanság rettentő ágyuja, melynek lövedéke rombol, táplál és eltakar. Azonban, ha benézünk a könyvbe s elemezzük a golyó mi-voltát, akkor látjuk, hogy az egy kedélyes zsemlyegombóc, mely savanyu tüdőhöz — aki szereti — kiváló csemege.

Boldogok vagyunk, egyéb dolgunk nincs, mint hol előlről, hol hátulról olvasni a számokat!

Itt ibolyaillat, amott panama bűzös szaga. Azonban összeadva a szagok tömkelegét kiszűl, hogy egy bedobott flaskó kényeztet furcsasága, melynek nemzeti hivatása elrettenteni az ugynevezett „közgyűlés szolgálatában dolgozók önzellenhadát.” Sőt több kiszűl, hogy személyes motivumokat akartak harcba vinni. Ki, mikor, merre járt? A házbérkrajcár, a vizdíj, esetleg a kapupénz rendbe van-e? Stb!

De gustibus non est disputandum!

Cikkirő kiváló szaktársunkat közismert jóízűsége nem is vihette e fura mellékvágányra, mely az ő egyéniségéhez nem is volna méltó, azonban ott is kudarca érte volna azokat, akik heccelődő kedvükben a családi élet mikéntjét akarták volna a nagynyilvánosság elé, bölcsen, rendben és fura igaztalan színben elővonultatni.

Ecce homo!

No most gyerünk vissza. Vigyázz! Balra nézz! (Politikai divat.) A számok előre! A főkönyv elem. Az édes mosolygós kis poros lapok, amik szebben beszélnek, mint száz rózsaszál. Ott az látszik, hogy minden rendben és helyesen történt.

Szerkesztőségünk nincs abban a kellemes helyzetben, — főkönyvünk tanúsága szerint — hogy rébuszokat adjon fel és annak kiváló megfejtőjét díjazza. Így csak úgy ingyenesen adom fel a kérdést a felvetett kérdésre, hány százaléka volna a befektetett 100.000 kor. tőkének, ha a testület a szokásos 3.000 korona házbért fizette volna? Mert ezt teljesen kifejejtette a kritika számításából.

Azt mondja a tisztelt cikkirő ur — az elnök ur cikkére célozva — hogy nem egyre megy, hogy a testület kamatot vagy házbért fizet?

Persze igaza van! Egyre menne. Azonban — itt az ellenvélemény bökkenője és 2×2 tudása. A testület se házbért, se kamatot nem fizet. A kamatot fizetik a lakók. A testület házbére pedig ugyan hol szerepel?

Rosszul gazdálkodik, mert nem fizetett házbért? A mai stájgeroló világban igazán fura háziur a testület. Emelkedni kell minden téren, hogy emelkedő kebellet mondhatnók, hogy sokat fizetünk, de van is jövedelmünk.

9500 kor. fedezet nem talál megfelelő helyet a fenti cikkben. Rettentő szám. Elképzelni is sok. A komoly oldalát nézve azonban látjuk, hogy ha a testület 6 év alatt a 3000 korona házbért fizetett volna (ennél olcsóbban aligha kapnók helyiséget,) ez 18000 koronát tenne ki. Ez összeg ugyan kibírja-e a 9500 koronát? Alighanem!

A hátralék leírás sajtóhiba folytán volt 52000 koronára szedve, irva 25000 korona volt. E kis előre nem látható hiba után, azt a kérdést szeretném ismét kérdéssé tenni, hogy hogyan lehet a túlkidást előre látni s azt felhatalmazásilag jegyezni? Akkor már megszűnne túlkidás lenni. Deficit már az alakulás alkalmával mutatkozott s sajnos, ez a testület életében végig vonul, hol erősebben, hol gyöngébben. Oka azt hiszem az, hogy az áldozatkészség soványsága nem tart lépést a kritika kövérségével. (Itt ismét a főkönyv beszél.) Azonban ez nem sok port ver fel. Szegény kisiparosok vagyunk, akik máról-holnapra élünk s anyagi ügyeink beosztása bizony nem főkönyv, hanem a zseb szerint intéződik. Örök emlékemben él a cikkirő urnak szegény Szabados barátom koporsójánál mondott bucsú beszédének bekezdő szavai „A virág fakadást a hervadás követi.”

Igy van az életben. Örök igazság van a szóban. Mindannyian elmúlunk, csak a főkönyv örökéletű, melynek bepil-

lantására és tanulmányozására mindenkit örömmel lát a testület vezetősége.

Lehet, hogy Müller elnök a Matuzsálem nevezetű ur — a kit különben nem ismerem — korát éri el, de azt tudom, hogy a testület kibírja, mert úgy vigyázunk mindannyian minden téglakőre, hogy el ne vihesse.

Véges eszemmel azt hiszem, hogy az elnök sem lesz milliomos.

Az ipar tekintélyének megóvása abban rejlik, ha szeretjük egymást és a szakma érdekében közös erővel munkálkodunk. Kopaszodó fejjel, nem bölcsességként mondom, nem tanácsokat osztok, csak konstatom, hogy a kritika sem kalács.

Oly sok kívánni való van szakmánknál, oly fura a konkurrencia és a kontárkodás, hogy igazán ez ellen fellépni és egyöntetűen eljárni volna emberi hivatásunk, akkor büszkén mondhatnók „a hervadást a virágfakadás követte.“

Paulik József

Közgyűlés.

(Folytatás.)

Popovits György (Ujpest), kéri a közgyűlést, hogy mivel az ujpesti fióktelepnek már 81 tagja van, az ujpesti tagok közül az igazgatóságba és a felügyelő-bizottságba 1—1 tagot válasszon be.

Elnök megállapítja, hogy az ujpesti tagok közt egy sincsen olyan, a kinek az alapszabályok 33. és 36. §. értelmében 10 üzletrészjegye volna, tehát ez okból az ujpesti tagok közül az igazgatóságba és a felügyelő-bizottságba ezidő szerint egy sem választható be.

Elnök e kijelentését a közgyűlés egyhangulag tudomásul veszi.

Váry Gyula üzletvezető, igazgatósági tag, a lelépő igazgatóság nevében bejelenti, hogy a lefolyt öt év alatt Kőnig Károly marosvásárhelyi borbély-mester és érdektársai által alakított ujságvállalati érdekcsoport, de különösen Kőnig Károly a „Fodrászok Lapja“-nak elnevezett magánérdekű ujságnak szerkesztő kiadója, különösen az aradi országos kongresszus megtartása óta, a midőn az országos kongresszus az ő indítványának elvetésével az országos intézményekhez való csatlakozást egyhangulag kimondotta, lapjában a szövetkezetet, annak vezetőségét és azou tagokat, akik meggyőződésből a szövetkezet érdekei mellett cikket irnak, vagy másként agitálnak, rágalmas és becsületsértésnek minősülő valótlanosságok állításával támadta. Felmutatja a lappéldányokat és felolvassa a támadó, sértő cikkeket, a melyekből kitűnik, hogy Kőnig lapjának több számában a szövetkezeetről, annak vezetőségéről, a szövetkezet érdekei mellett meggyőződésből agitáló tagokról és a szövetkezet üzletvezetőjéről tudatosan rágalmas valótlanosságot állított, többek között lapjának 1913. évi december 15-ki számában a következő valótlanosságokat állítja.

(Fodrász hírek az országban. Egyidejűleg nem mulaszthatjuk el kartársainknak tudomásul adni, hogy a budapesti országos fodrász áruraktár intézménye egy kvalifikálatlan átíratot intézett a marosvásárhelyi borbély és fodrász szövetségnek, melyben durva hangon egyesületünknek ront és féltékenységében ide-oda kapkodva, egyesületünkre parancsol, hogy merünk mi országos jellegű szakipari szakcímet használni és parancsolólag letilt minket ezen cím használatától. Minket ezen kihívó pökhendi fogás nem állít meg utunkban, sőt lelkesebben fogjuk azt a zászlót, melyre a haladásnak jalszava van ráírva. Hanem igenis elseperjük mindazon alakokat utunkból, akik haladásunkban minket gátolni akarnak. Ezen inkollegiális eljárást a marosvásárhelyi fodrásznap nagygyűlésén szóvá

fogjuk tenni. Szaktársak! Legyetek mentől többen versenyünkön és ünnepélyünkön, hogy lássák a vidéki fodrászok ellenségei, hogy igenis már egyszer kilépünk a porondra és haladni akarunk tovább.) A lelépő igazgatóság nevében kijelenti, hogy a szövetkezet vezetősége a marosvásárhelyi fodrász-mesterek szövetségéhez soha semmiféle átíratot nem intézett, a legjobb tanubizonyosság lehet erre maga a marosvásárhelyi szövetség. Kőnig tehát a marosvásárhelyi házi fodrász gyűlésre, illetve a lapjára való előfizetést gyűjtő találkozóra való toborzójában valótlanosságot állított és gunyolt.

Kőnig lapjának 1913. évi 24-ik számában a szövetkezeetről, annak vezetőségéről, Székelyhidi Sándor szatmárnémeti fodrász-mester tagról és a szövetkezet üzletvezetőjéről a következő valótlanosságot állította.

(Ellenség vagy jóbarát? Ezen cím alatt Székelyhidi Sándor szatmári fodrász-mester a „Fodrász Ujság“ legutóbbi számában egy kis közleményt közöl, melylyel — mi tisztában vagyunk, hogy a megjelent közlemény — Váry, a fodrász áruraktár ügyvezető igazgatójának sugalmazására íratott. . . . Továbbá veri a mellét, hogy rövid pár éves fennállása alatt a kezdet első percétől fogva iparunkat védi és az intézmények sorozatát létesítette. Hát én igen tisztelt Székelyhidi kollega urnak igazat adok, mert egy csomó intézményt létesítettek, de csak papíron. . . . Megvagyok arról is győződve, hogy a jelen vezetőség nem áll a kellő magaslatán annak, hogy azon szép hivatást, a melyet be kéne hogy töltsön, megfeleljen. Miért? Azt is megmondom. Mert folytonosan ezen egyesület csak frázisokkal dolgozik, nem cselekszik semmit. . . . Én figyelemmel kísérem működését, de tudomásom nincs másról, minthogy Székelyhidi urat a fodrász intézmények igazgatósága kiképezte a hölgyfésülésben. . . . Nekem hiába állnak elő azzal, hogy ennyi meg annyi borotváló szalvétát kölcsönöztek ki, ez semmi. Tessék az ipart fejleszteni, ha pedig gyengék hozzája, távozzanak a plénumról. Kőnig Károly.)

Váry üzletvezető kijelenti, hogy Székelyhidi Sándor szatmári tag, aki az aradi kongresszuson is jelen volt, olyan képzettségű ember, hogy cikkmegírására nincsen szüksége arra, hogy neki ő vagy Kőnig sugalmazzon. Szakmájában borbély, uri és hölgyfodrász. A hölgyfodrászatban akkor a midőn 1911. évben a szövetkezet szatmári fióktelepe megalakult, Székelyhidi tagtársat olyan kikötéssel, hogy köteles lesz a szatmári összes jelentkező mester- és segédszaktársakat az ott felállítandó szakiskolában mérsékelt tandíj mellett, a hölgyfodrászatra tanítani, a szövetkezet 100 korona mérsékelt tandíj befizetése mellett, a szövetkezet által fentartott budapesti központi szakiskolájában kiképezte. Tanulásának befejezése után a szakiskolai bizottság előtt kitűnő eredménnyel levizsgázott. A Szatmáron felállított szakiskolában szorgalommal tanított, mely tanításnak eredményéről a vizsgára leküldött központi szakiskolai tanár elismerőleg nyilatkozott.

Egy ilyen tagtársat rágalmasított meg, egy ilyen szakembert állított pelengérré Kőnig előterjesztett cikkében.

A szövetkezet igazgatósága és választmánya üléséből kifolyólag udvarias levélben többször felkérte Kőniget, hogy ne állítsa mindenkor a szövetkezetet lapjában bünbakul és valótlan állításait igazítsa helyre. A levél szövege a következő: Tekintetes szerkesztőség! F. hó 30-án tartott igazgatósági ülésünk csodálattal értesült arról, hogy b. lapjuk 24-ik számában „Országos verseny“ című cikkben szövetkezetünket támadja azért, mivel mi valami állítólagos pökhendi és féltékenységi átíratot intéztünk volna a marosvásárhelyi fodrász szövetséghez. Mivel szövetkezetünk semmiféle átíratot a marosvásárhelyi szövetséghez

nem intézett, tisztelettel elvárjuk, hogy a tek. szerkesztőség a bennünket méltatlanul és ildomtalanul ért támadást lapjuk legközelebbi számában jóvá teszi. Egyben határozatilag kéri az igazgatóság és választmányunk a tek. szerkesztőséget, hogy ne méltóztassék mindenkor szövetkezetünket bünbakul állítani.

Mi senki ügyeibe nem avatkozunk, megyünk azon az uton, mely szerintünk, a magyarországi borbélyok és fodrászok gazdasági viszonyait javítja s boldogulását elősegíti.

Kelt Budapesten, az 1913. évi december 30-án tartott igazgatósági és választmányi ülés egyhangu határozatából teljes tisztelettel.)

König azonban eme leveleket figyelembe sem vette, hanem folytatja valótlan állításait, a melyek alkalmasak arra, hogy a szövetkezet iránt fennálló kiérdemelt bizalmat megingassa és a magyarországi borbélyok és fodrászok közös intézményének érdekeit veszélyeztesse.

Az előterjesztettekben az tűnik ki, hogy König ugyan elég merész arra, hogy lapjában másokról, tudva valótlan-ságot állítson, rágalmazzon, az elégtétel adást azonban megtagadja. König és ujságvállalati érdekcsoportja, a mint a Marosvásárhelyen ez év január 6-án megtartott házi-fodrász gyűlésen hozott határozatából kitűnik, lapjukra való előfizetés előmozdítása céljából egy a vidéken megalakítandó országos szövettség létesítését mondta ki, hogy így a magyarországi borbélyok és fodrászok meglévő szép eredményekkel működő országos intézményeit megdöntsék. Ezt a célt szolgálja König Károly kebelbeli szász barátjának s kenyeres pajtásának, Dachsbek János szentesi borbélymesternek aláírásával a König lapjának 1914. évi mácius 1-ső számában megjelent támadó cikk is, melyben a szövetkezetről tudatosan valótlan-ságot állít.

Rombolja tehát a két szász jó barát a magyar borbélyok és fodrászok által létesített, a magyarországi borbélyok és fodrászok országos intézményeit, hogy annak romjaira azután az ujságvállalati érdekcsoport felépíthesse az előfizetőket biztosító új szövetkezetet, amelyre egy budapesti fodrászati cikk kereskedő cég ügynöke a háttérben tőkészként szorongat zsebében és a melynek örökös vezetője természetesen König Károly, a tudós lapszerkesztő lenne.

Mivel a König-féle érdekcsoport támadásának éle főként a szövetkezet üzletvezetője ellen van irányítva, nehogy az ő személye miatt a magyarországi borbély és fodrász kisiparosok országos intézményeit a támadások során rázkódtatás érje, Váry Gyula az 1909. évi közgyűlés által megerősített üzletvezetői állásáról ezennel lemond, szabad kezet óhajtván ezzel a közgyűlésnek adni arra, hogy üzletvezetőt is olyant választhasson, a ki az intézmény érdekeinek és az összes tagok igényeinek megfelelő, ajánlja, hogy helyére a közgyűlés König Károly tudóst, a marosvásárhelyi ujságvállalati érdekcsoport vezetőjét hívja meg.

(Folyt. köv.)

HIREK.

Figyelmeztetés. A kereseti adó kivetése most folyik, május 4 éig lehet megtekinteni s azt, ha igazságtalannak tartjuk, mindjárt élő szóval is lehet kifogásolni.

Azért szaktársainkat — kik úgy is sulyos adóval vannak megterhelve — figyelmeztetjük, hogy tekintsék meg a lisztát.

Felülfizetés. A versenyfésülés alkalmával az aradi fodrászmesterek szövetsége is 10 K-át felülfizetett, mely lapunk múlt számából tévedésből kimaradt.

Husvétii kisegítés. A munkanélküli segédek küldöttsége kereste fel a testület elnökét a husvétii ünnepek előtt, hogy az ünnepi két napra az elhelyező iroda 10 koronán alul ne vegyen fel elhelyezési megrendelést.

A testület elnöke azt kereken megtagadta, mert ezzel a tagok egyéni szabadságának korlátozását látta. Kijelentette, hogy a fizetés nagyságát befolyásolni nem akarja s azt senkitől nem engedi, hanem a felajánlott összeget kihirdetni fogja. Intette a segédeket a békés megegyezésre s tekintettel az üzleti rossz viszonyokra, óva intette — saját érdekükben — a túlköveteléstől.

Az ünnepi kisegítési elhelyezések, a forrongó hangulat mellett is nyugodtan folyt le s hiba csak az volt, hogy a rendes ár mellett is a kínálat nagyobb volt, mint a kereslet.

Lapszerkesztő bizottság: Müller Károly Fülöp János.

Az ipartestület jogtanácsosa: Dr. Révay Zoltán ügyvéd lakik IV., Veress Pálné-utca 14. sz.

Kiadja: Nagel István könyvnyomdája Budapest,

VII., Vörösmarty-utca 17.

Modern címfestészet, VIII., Népszínház-utca 34. **Fodrász üvegtáblák** és bádogtáblák állandó raktára. Bádogtábla: 100 cm. h. 65 cm. sz. és alsó külső keményfa kerettel darabja 8 kor. (6—1)

Jó karban levő **fodrász-üzleti butoromat** új berendezkedés miatt, jutányosan eladom. — Cim: Plette, VI., Felsőerdősor 19.

Manikűröző nő igen gyakorolt és ügyes, ki hosszabb ideig fodrász-üzletben volt alkalmazásban, ajánlkozik. — Deutsch Ludmilla, Vasváry Pál-u. 9. I. 17.

Két szép, 180 cm. magas és 96 cm. széles keretbe foglalható **oldaltábla**, helyszüke miatt, olcsón eladó. — Perin János, Üllői-ut 3. szám.

Egy jóforgalmu **borbély-üzlet** eladó. — Megtudható: Beck György fodrásznál, Dombóvár, Tolna-megye.

Fodrász berendezések teljes felszerelésekkel olcsón eladók. — Bővebbet: Roth fodrász, Hajós-utca 16. sz. — Fodrász-üzleti berendezéseket veszek.

Borbély-üzlet forgalmas helyen, modernül berendezve, olcsó házbérrel eladó, vagy bérbeadó — Rákóczi-ut 51. Házfelügyelő.

Valódi Solingeni

„Pollart“ borotvák és fenőszijak.

A „POLLART“-féle borotvák és fenőszijak a jelenkor legjobb találmánya.

Tiz aranyéremmel kitüntetve.

A „POLLART“ fenőszijon való fenés után a kést soha nem kell köszörülni, sem követni fenni.

A „POLLART“ borotvák árai:

3/8	széles 27. sz. vastag franczia kés, fehér csontnyéllel	K 2.—
4/8	széles 28. sz. vastag franczia kés, fehér csontnyéllel	K 2.—
5/8	széles 19., 72., 92. sz. homoru kés, legjobb csontnyéllel	K 3.60
6/8	széles 77., 17. sz. homoru kés, legjobb csontnyéllel	K 3.60
7/8	széles 80. sz. homoru kés, legjobb csontnyéllel	K 4.—
	Pollart“ fenőszij 20. sz. hozzávaló pasztával	K 3.—
	Külön paszta darabja	K—30

Ezen árak csak szaktársaknak szólnak!

TÜRR MIHÁLY fodrász BUDAPEST, V., Wurm-utca 4.

Hirdetések

e lap részére felvételnek a kiadóhivatalban

Budapest,

VII. kerület, Vörösmarty-utca 17. szám.

Uraságoktól levetett uri ruhák

kaphatók a legnagyobb választékban és a legolcsóbb áron

BRAUN és TÁRSA raktárában

VII., Károly-körút 13. I. em.

Frack, salon és smoking ruhák kölcsönbe
adatnak, betét nélkül házhoz szállítva.

Minden szervezeti vevő a kialkudott árból 5%-ot
levonhat.

Megjelent

március hó 1-én a fodrászsegédek lapja

„Fodrász Hiradó”

cimen.

Magyarországi fodrászsegédek érdeke, hogy lapjukat
támogassák, mely minden idegen befolyástól menten
iparunk és anyagi helyzetünk előmozdítását egy-
öntetűen fogja szolgálni.

Előfizetési ára:

Égész évre 6.— kor., fél évre 3.— kor., ¼ évre 1.50.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Marosvásárhely,

Dr. Gecse Dániel-u. 1. szám.

Törvényileg védve.

Kitüntetve 3-szor aranyéremmel.

„KASCHA”

(A hajfestőszerek királynője.)

A világ legjobb és legbiztosabb hajfestőszere.

Minden haját, valamint szakált a kívánt színarány-
latra rögtönösen festi, tisztán és 3 havi tartóssággal.

Minden színárnyalatban kapható.

Ára tucatonként 1/2 katon K 25.—

„ darab ” 1/4 liter A vagy B ” 42.—

„ darab ” 1/4 liter A vagy B ” 6.—

Progressive-Kascha a haj színét vissza-
adja, suxesive visszavarázsolja a haj eredeti színét.

Ára tucatonként K 32.—

Blondeur-Pulver „Kascha” nélkülözhet-
len a haj mosására festés előtt.

Ára tucatonként K 18.—

Erős hajfestő-brilantine „Kascha”
minden festett vagy ősz hajnak többszöri bedörzsölése
után, kifogástalan színt ad.

Ára tucatonként K 14.40

Dr. Gräfe-féle hajvesztő-por, eltávo-
litja a haját az arcról stb. a legbiztosabban és teljesen
ártalmatlan.

Ára tucatonként kis doboz K 13.—

nagy ” ” 26.—

Ezen szerek a fodrász uraknak 100% biztos hasz-
not jelentenek. Reklám táblák ingyen.

Kapható Budapest összes illatszer és fodrászkellékek
üzleteiben.

Teljes tisztelettel

C. Wezel hajfestőszer-gyár
Stuttgart.

Lerakat: **Ludwig J.** illatszer nagykereskedésében
Königsgrätz, Ausztria.

Kartárs urak!

Mielőtt bajuszkötő szükségletüket beszerez-
nék, hozassák meg a **Boschánszky-féle sza-
badalmazott**

„Fülvédő” bajuszkötő

próbacsomagot, mely 12 drb 4 féle kötőből áll
és egy diszes reklám pecsét fal naptárból.

Portómentesen küldöm 5 kor. 60 fillér
utánvétellel bármely postára.

A kötők, rendelő kívánságára névvel és
lakcímmel lesznek küldve.

„Fülvédő” kötők

elsőrendű selyemgázból, erős gummiból készül-
nek s így könnyen eladhatók.

Beszerezhető:

Boschánszky István és Ángyán Béla

fodrász és

bajuszkötőkészítőnél

NYUSTYÁN.

urnál

BUDAPEST,

József-körút 19. sz.

Lipp Ferencz

műköszörüs mester

Budapest, X. ker., Ráday-utca 5. szám.

Ajánlja azélaru raktárát és műhelyét mind a szakba vágó munkák pontos, jó és olcsó elkészítésére.

Illatszerek és az összes fodrászati áruk, valamint a Dr. Faragó Andor kir. törv. hites vegyész által analizált és törv. védett **Pajor-féle**

„DARIUS”

lábizzadás elleni szer beszerezhető legolcsóbban

Pajor Testvérek illatszergyárában és fodrászati áruk nagykereskedőknél.

Budapest, V., Váci-körút 78. Telefon 36—56.

Kapható minden fodrászfelszerelési üzletben.

Halló! Figyelem!

Fontos!

POLLART
Védjegy.

Szaktársak kérjenek

mindenütt valódi szabadalmazott

„POLLART”

borotvakéseket és fenőszijakat

Magyarországi **REITER MIHÁLY** fodrász képviselőség:

Budapest, IV., Sütő-utca 2.

Kitüntetve 10 aranyéremmel. □ Óvakodjunk gyenge utánzatoktól.

Fodrász

bérletkönyvecskék

10 vagy 12 számozott lappal

kaphatók:

e lap kiadóhivatalában

VII., VÖRÖSMARTY-U. 17. SZ.

TELEFON:

ALAPITTATOTT
1891

ZAORÁL JÁNOS
TÖRVÉNYES
VÉDJEGY

KITÜNTETETT
PÁRIS 1900

TELEFON:

ZAORÁL' BOROTVA A LEGJOBB.
1900 PÁRIS VILÁG KIÁLLÍTÁSON ELISMERT ÉS EZÜST ÉREMMEL KITÜNTETETT
„SAJÁT GYÁRTMÁNY” JÓTÁLLÁSSAL.

ZAORÁL JÁNOS
BOROTVA GYÁR ÉS HOMORÚ MŰKÖSZÖRŰLDE
BUDAPEST VIII. BAROSS-UTCZA 1.

GYÁRTELEP

UJPEST, ÁRPÁD-UT 25. SZÁM.